

Майката взе златното яйце и го помириса.

— У-у-у, остави го! — извика тя. — То е развалено!

Червеното яйце пъкъ излѣзе прѣсно, и никой не каза нищо за него. Момиченцето го порѣси съ соль и го изяде.

Когато обѣдътъ свърши, домакинята събра покривката отъ масата и я изтърси на двора, въ сандѣка съ смѣтътъ. Тамъ падна и разваленото златно яйце.

По-късно въ сандѣка влѣзе черниятъ котаракъ на съседитѣ, помириса оттукъ-оттамъ яйцето, и понеже бѣше много гладенъ, излапа го набързо. И не само го излапа, ами и боядиса мустацитѣ си съ златна боя, та се разхубави и заприлича сѣщо на ония котараци,

които се продаватъ въ магазинитѣ за детски играчки.

Светославъ Минковъ

ВЕЛИКДЕНЬ

Динь-данъ, динь-данъ отдалеко
сребренъ звънъ се носи леко,
нависоко той политва
като тихичка молитва.

Динь-данъ, динь-данъ, сребренъ звънъ,
бързатъ старъ и младъ навънъ,
съ лица весели, засмѣни,
въ нови празнични премѣни.
Дървесата цвѣтъ до цвѣтъ
дъхатъ чуденъ ароматъ:
грѣ пролѣтътъ засмѣна,
въ нова празнична премѣна.

Изъ градинкитѣ цвѣтята,
дрешчицитѣ на децата:
сини, пѣстри и червени —
за Великдень премѣнени.
Въ всѣка къща зайче свито
пълно кошче пази скрито
съ яйца пѣстри и червени
за Великдень премѣнени.
Динь-данъ, динь-данъ пѣсен-
чица
чуйте, мѣнички дечица:
— радвайте се отъ сърдце
на червеното яйце!

Христина Стоянова